

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Harc a kiegyezésért.

Pécs, 1899. május 9.

Az osztrák miniszterelnök, pénzügy-miniszter és kereskedelmi miniszter Budapestre érkeztek, hogy a magyar kormányval újra kezdjék azt a komédiát, amely immár három esztendőn át folyik a kiegyezés kérdésében. Az előbbi magyar kormány, a melyet pedig Béccsel szemben nem igen lehetett vádolni valami nagy makacssággal, megállapította az osztrák kormányval a kiegyezés feltételeit, ezeket törvényjavaslatok alakjában mindkét kormány előterjesztette a saját törvényhozásának és Bánffy báró kijelentette, hogy Ausztriával vagy ezeknek a javaslatoknak megfelelő kiegyezést köt, vagy semmilyen.

Az osztrák kormánynak azonban áthághatatlan akadályokat gördített az utjába a Reichsrath obstrukciója, mely a kiegyezési javaslatok tárgyalását is lehetetlenné tette. Persze ezt olybá iparkodtak föltüntetni, mint egyszerű technikai akadályt a kiegyezés elfogadásának, a melylyel egy garázda kisebbség iparkodott meggátolni a többség akaratának érvényesülését, és a hanglétra minden tónusában kürtölték világgá, hogy a beterjesztett javaslatoknak az osztrák törvényhozásban is meg van a biztos többségük, csak azt kell kieszközölni, hogy ez a többség valahogy szóhoz juthasson s leszavazhasson a javaslatok mellett.

Ezzel indokolták meg a magyar parlamentben keresztülhajtott provizoriumokat is, mert kormánypárti fölfogás szerint a kiegyezés meghiusultáról nem is lehet beszélni, mikor mindkét törvényhozás többsége kész a kiegyezést úgy, amint az előterjesztve lett, elfogadni s csak az osztrák kisebbség akadályozza meg ennek forma szerinti érvényesülését s ez is inkább csak a nyelvkérdésben való nyomás gyakorlása végett teszi ezt s nem azért, mintha a Magyarországgal való gazdasági szövetség fölbontására törekednék. A provizoriumok célja tehát csak az volt, hogy az osztrák kormánynak idő engedjék az obstrukció leküzdésére és többségének parlamenti érvényesülésére.

S ime most, mikor a magyar pártközi

békepaktum lehetségessé tette, hogy a kiegyezés a beterjesztett javaslatoknak megfelelően 1904-ig az osztrák parlamenti háborúságtól függetlenül megkötessék, ennek utjába újabb akadályok torlódnak, mert most már kénytelen bevallani az osztrák kormány, hogy a javaslatoknak az osztrák parlamentben többségük egyáltalán nincsen s hogy ezt megszerezhesse, kénytelen a magyar kormányhoz újabb engedményekért folyamodni.

Mert hát akármilyen nagy is az osztrák kormányban az erre való hajlandóság, lehetetlen a parlamentarizmust végkép nélkülöznie, hisz e nélkül teljesen fönnakadna az egész közösüges gépezet, mert delegációkat sem lehet összehívni parlament nélkül. Mihelyt azonban a Reichsrathot összehívják megszűnik a 14-ik §. uralma s így a császárparagrafus alapján biztosított reciprocitás folyton a levegőben lóg, ha nincs a parlamentben olyan biztos többség, amely a 14. §. segítségével föntartott kiegyezést kész utólag szentesíteni.

Ezért van szükség újabb engedményekre, a melyek két irányban módosítanak a beterjesztett javaslatokat: a bankegyezményre és a fogyasztási adók átutalására vonatkozólag. Azt követeli tehát az osztrák kormány, hogy a bankegyezmény érvénye is csak az 1904-ig megkötendő vámszövetség tartamára szoríttassék, a fogyasztási adókra nézve pedig továbbra is tartassék fönn az az abszurd állapot, hogy a fogyasztási adókat ne az az állam kapja, a hol az adótárgy elfogyasztva lett, hanem az, a melynek területén az termeltetett.

Arra az egyetlen vívmányra fáj tehát az osztrák sátor foga, amely az eddigi tarthatatlan állapottal szemben Magyarországra nézve némi javulást mutatna, ha ugyan vívmánynak nevezhető az olyan állapotnak a megszüntetése, amely eddig milliókra rugó jogtalan megkárosításunkkal járt, s a melynek fejében ismét újabb busás áldozatot hoznánk vasuti tariffa-politikánkhoz az osztrák érdekek vontató kötelére való fűzésében. Persze arról az osztrák kormány hallani sem akar, hogy viszont mi kitöröljük a javaslatokból azt a pontot, amely elveszi tőlünk a jogot, hogy a

saját vasutainkon tetszésünk szerint rendezhessük be a szállítási díjakat és kedvezményeket. Az osztrákok ehhez ragaszkodnak, de a fogyasztási adók átutalása körül kikötött ellenszolgáltatást meg akarják tagadni.

Ha a gazdasági kiegyezésnek a valóságban csakugyan az volna a jogi természete, a milyennek ezt a törvény rendeli; ha itt csakugyan olyan szerződésről lenne szó, a melyet független állam akar megkötni független állammal: akkor erre nem lehetne más válaszuk, mint az ilyen szemérmetlen követeléssel szemben egyszerűen megszakítani minden további alkudozást és konstatálni, hogy kiegyezést kötni lehetetlen, tehát berendezzük külön gazdaságunkat.

Az ilyen követelések föllállítására azonban, a melyek nemcsak anyagi romlásunkra törnek, de mélyen megalázzák nemzeti önérzetünket is, az osztrákokat annak a tudata bátorítja föl, hogy a különválásból semmi sem lesz, bármit követeljenek is tőlünk. Hisz már Bánffy is rálépett arra a lejtőre, hogy a gazdasági közösség föntartását a monarchia nagy hatalmi állása követeli s azért ennek érdekében anyagi áldozatot is kell hoznunk. Itt vannak hát most és követelik tőlünk az anyagi áldozatot a nagy hatalmi állás megmentésére.

De könnyen megeshetik, hogy Thunék nagyon megcsalatkoznak majd, ha túlfeszítik a húr, mert Bánffy báró letűnté óta más szellő lengedez Magyarországon. Ennek bizonyítéka gyanánt elég utalnunk a Politikai Hetiszemle legutóbbi számára. Ez az előkelő pozíciót elfoglaló folyóirat a Bánffy-kormány idején még váltig kardoskodott ama tétel mellett, hogy a vámszövetség a nagy hatalmi állás biztosítására szükséges s most legutóbbi számában már arról vezércikke, hogy a „vámszövetség nem tartozik a közös védelem eszközához, sem a külügyi diplomáciához, sem a hadsereghez. *De nem tartozik az osztrák-magyar monarchia nagy hatalmi állásának feltételei közé sem.* A haderő adja meg a nagyhatalmasságot.“

Nos, ez oly igazság, a melyet könnyű lesz megértetni legfelsőbb helyen a magyar kormányelnöknek is, ha erre a

Menyasszonyi kelengyék Szénássy Gyula

első budapesti áruházából
női divattermem és állandó kiállításom

Pécsett, a Hattyu-épület emeleti helyiségében állandóan nyitva, minden ünnep- és vasárnap délután is megtekinthető.

Tisztelettel: **KLEIN REZSŐ.**

túlzott osztrák követelések kényszeritenék s akkor könnyen megeshetik, hogy a tények megfogják cáfolni azt az osztrák alapot, a mely a követelések fölállításában a gazdasági különválás lehetetlen voltára támaszkodik s a túlfeszített hur mégis csak el fog pattanni.

Hirek.

Pécs, 1899. május 9.

Kié a lakás?

A rendőrségnek mozgalmas folyosóján, ahol jönnek, mennek, rendőrök vonulnak be és ki, cselédek sietnek a könyvükért, részeg embereket kísérnek be a dutyiba, egy asszonyka rohan át félénken. Ijedten, mint a megzavart őz, átrohan és elpirul, mikor a rendőrkapitány elé ér, ahol a közrendőr kötelességtudóan bejelenti:

— Kérem tessék várni.

Anyian járnak ki és befelé, hogy a szegény asszony csak úgy irul-pirul belé. Pedig csak egyszerű panaszt akart tenni, nem akar mást megtűrni abban a lakásban, amelyet ő a magáénak gondol.

Most csak azt forgatja eszében, mi mindent fog elmondani, hogy a lakás az övé és senki mást nem tartozik ott eltűrni.

Szegény asszony! Rossz uton jár nagyon, mikor kicsinyes, semmitmondó bizonyítékok után kutat, keres, mert ott volt, mikor szerelemittasan, elbűvölve odalépett az oltár elé és kimondotta a sokat jelentő szót.

— Szeretem. Felesége akarok lenni.

Mert az a más, akit nem akar megtűrni a lakásban — a férje.

A szegény asszonyka nem gondol arra, hogy hibát követett el, mikor csak szívére hallgatott, mikor nem számolt azzal, hogy uri kisasszonynak nevelték, kinek igényei vannak, kinek nem elég egy kis két szobás fészék. Nem tehet róla. Nem ismerte az életet és nem tudta megítélni, hogy az az ember, akinek hitvese lett, nem tud annyi pénzt keresni, amennyi egy uri háztartásra kell.

Istenem! Olyan sok mindentélre tanítják a kisasszonyokat, zongorázni, kézimunkára, főzestanra, geografiára, táncra, kellemes társalgásra és még ezer dologra, de hogy mi az élet, hogy minden nap, melyet átélünk, küzdést,

fáradalmat, verejtéket követel, azt gondosan eltittkolják.

Hát ez a szerencsétlen asszonyka sem tudta ezt. A férje sem gondolt a nehézségekre, melyeket a megélhetés vállaira fog rakni.

A szerelem mámore csakhamar elszállt... A megélhetés terhei kijózanították — és elidegenítették őket. Az asszony követelt, a férfi pedig a követeléseket nem tudta teljesíteni. Arra, hogy szerényen megvonuljanak, hogy kissé félrevonulva a modern élet csillogásából, zajából, hogy kicsiny fészékben keressék a boldogságot nem gondolt senki.

Mindennapi, de tanulságos történet ez. Heves és izgalmas jelenetek következtek. Egy este az asszony otthagya a férjét.

És most napokon át a rendőrségnél van dolga. A lakás az övé, hiszen ott van a sok butor, meg a staffirung. A férj azt mondja, hogy ő fizette a lakást, tehát nem megy el onnan.

Ez a perpatvar előjele a válópörnek.

Férj és feleség nem gondolnak arra a ballépésre, melyet akkor követtek el, mikor egymásnak, nem számítva a reális élet nehézségeire, örök hűséget ígértek — ők csak atelett gondolkoznak és törik a fejüket, azért futnak fűhöz-fához, hogy:

-- Kié a lakás? . . .

X.

Napirend 1899. május 10-én.

Naptár: szerda, május 10. — Róm. kath.: Keresztjári nap. — Prot.: Antal. — Görög-kel.: (ápr. 28.) Kilenc vértanu. — Zsidó: Sivan 1. — Nap két 4 óra 31 perckor; nyugszik 7 óra 20 perckor. — Hold két 4 óra 53 perckor reggel; nyugszik 9 óra 1 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Szeles, enyhe, eső várható.

Építészeti bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— (Baranyamegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor tartotta folyó havi rendes ülését báró Fejérváry Imre dr. főispán elnökle alatt. Az ülés — mivel a közgyűlési terem a katonai felülvizsgálat számára volt lefoglalva — az alispáni tanácsteremben folyt le s megjelentek rajta: Trixler Károly, Koszits Kamill főjegyző, Dragonescu Döme kir. pénzügyigazgató, Salamon József kir. tanfelügyelő, Zsolnay György

sek is vele, hogy még szerelmét is megnyerhessem. Pedig úgy történt.

A sors kegyes volt irántam, — hogy aztán annál jobban megboszulhassa magát.

Őt mindenki gazdag, előkelő leánynak ismerte, — engem a szegény poétát nem ismert senki.

De jött végre a nap, mikor szemtől-szembe álltunk egymással.

Egy nap levelet kaptam Margit atyjától, melyben kért, hogy látogassam meg. Éreztem, mint fogja el egész valómat a remegés, a láz, ha arra gondoltam, hogy találkozni fogok vele, tán beszélni is.

Félve, remegve léptem át házuk küszöbét. Egy künn ácsorgó inas bevezetett Margit atyjához. A gazdag, előkelő ur kegyesen fogadott. Leültetett maga mellé a pamlagra és úgy beszélt hozzám szíves, jóindulatu hangon.

Elmondta, hogy fia mellé óhajtana nevelőnek. Kért, hogy adjam elő feltételeimet, én meg csak arra gondoltam, hogy ezután mindennap látni fogom Margitot, tán beszélék is vele. És ez a gondolat úgy betöltötte egész lelkemet, hogy nem tudtam másról gondolkozni. Margit atyja azt hitte tán, hogy a nagy szerencse tett elfogulttá, zavarttá s mosolyogva biztatott, hogy csak bátran adjam elő, mit kérek fia oktatásáért.

Csak most éreztem, mint szökik arcomba a vér. Ugy lájt az a gondolat, hogy fizetett ember leszek ott, hol Margit otthon van.

kir, főügyész helyettes, Kovácsffy Kálmán kir. főmérnök, Mendl Lajos dr. tiszt. főorvos, Nagy Jenő tiszt. főügyész, Jeszenszky Lajos árvászéki elnök Simonffy János, Stajevics János, Driesz Lajos, Benkő Gyula, id. Jeszenszky Ferenc, Német Lipót és ifj. Jeszenszky Ferenc s a referens aljegyzők. A közuti költségvetés keretében másfélórás vita keletkezett az ülésen, valamint nagy vitát provokált a gyámügyi kiküldetések ügye is, úgy, hogy a szakreferensek előadnivalójának meghallgatása után az ülés tizenkét óra előtt csak tíz perccel ért véget.

— (Szomorú statisztika.) A magyar képviselőház nem régen tárgyalta a belügy miniszternek az ország közegészségi állapotáról szóló jelentését és túlesett rajta a nélkül, hogy egyetlen olyan fölszólalás történt volna, a mely a dolgok mélyébe hatolva, kelően méltányolta volna a mai helyzetet és orvoslást ajánlott volna a jövőre nézve. Pedig mindnyájan tudjuk, mily rosszul állunk és milyen égető szükség volna e tekintetben erélyesen dolgozva a helyzetet megjavítanunk. Az az állapot például, a melyet a hivatalos statisztikai füzetek március hónapra vonatkozólag föltűntetnek, igazán megdöbbentheti a legfásultabb embert is. Csak a legfeltűnőbb adatokra akarunk hivatkozni és pedig lehető röviden, nehogy unalmasakká legyünk. Az adatok szerint a jelzett hónapban feltűnően sok olyan magyar község és város volt, melyekben a halálozások fölülmúlták a születéseket. Ezek közt szerepel Mohács 28 születéssel 44 halálozással. Baja 55 születéssel 71 halálozással, továbbá Tolna 17 születéssel 30 halálozással. Magyarországon márc. hónapban élve született 63.718 gyermek, halva 1352. Hét évnel idősebb korban 30.704-en haltak meg, úgy, hogy a halálozás összes száma 57.701, a népesség természetes szaporodása tehát csak 6.017. — Horvát-Szlavonországban 8.581 gyermek született élve, 193 halva, 3.461 hét éven aluli gyermek halt meg, hét éven felül 4400-an haltak meg. Magyarország népesedését tekintve, azt találjuk, hogy a március hónapi szaporodás a múlt év ugyanezen hónapjának népszaporodásánál közel 6000-rel kevesebb; több mint 1800-zal kevesebb a születés és vagy 4000-rel több a halálozás. Még kedvezőtlenebb az eredmény, ha az ez év első negyedének népesedését a múlt év ugyanezen idő-

De hiába. Szegény embernek sok keserűséget, sok megaláztatást kell lenyelnie, ha boldogulni akar. És én akartam.

Hires, neves ember akartam lenni, hogy bátran, felemelt fővel állhassak a leány elé s úgy kérdezhessem meg tőle, tudna-e egy egész életet az enyémhez láncolni, erős, feloldhatlan kötelékkel?

Álom volt csupán, ragyogó, színes álom.

Margit atyja ébresztett a valóra. Elmondta ő, mit ajánl föl fia oktatásáért. Én belenyugodtam.

Azt gondoltam bohó, fiatalos szívvvel, hogy most kezdek csak igazán élni. De hát ha olyan ritkán van részünk a boldogságban, mért ne örülnénk neki úgy néha-néha?

— — — — —
Ezután mindennap megfordultam Margitéknél. Tanitgattam öcscsét s várva-vártam azokat a boldog perceket, a mikor Margit is közénk jött . . .

A tanóra után rendesen a kertbe mentünk. Itt találkoztam először Margittal.

Tanítványom előre szaladt a kertben s én siettem utána. Egy rózsalugas mellett egyszerre megpillantottam Margitot, a mint virágot szedett, fehér Margitvirágot. Öcsce is odasielt hozzá és segített neki csokorba kötni a virágot.

Köszöntem a leánynak. Margit felugrott. Arcát pir futotta be s mosolyogva nyujtotta kezét. Tán kissé hosszasan tartottam kezét

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Margit-virágok.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ahogy elnézlek te fehérszínű kis virág, lelkemben tovatűnő emlékek ujulnak föl. Mint harmat a virágot, úgy járja át lelkemet az emlékezés. S valami keserű boldogság lopja be magát a szívembe. Boldogság, mert tudom, hogy van egy imádkozó angyal, ki engem is szeretett s szeret talán most is; keserűség, fájdalom, mert tudnom kell, hogy az a leány enyém nem lehet soha.

De azért emlékezem. Félve őrzöm lelkembe zárva képedet s mint a fáradt vándor úgy térek vissza a te emlékedhez, hogy ott megpihenhessek egy pillanatra s aztán hurcoljam tovább az igát fáradt lélekkel, bizonytalan, támolygó lépésekkel.

Margitnak hívták. Szép volt és jóságos, mint az égnek angyala. Ahogy először megláttam, képe belevésődött a lelkembe és nem tudtam onnét többé kitörölni soha.

Azután sokszor láttam. Majd mindennap találkoztunk. Én félve, lopva emeltem rá tekintetemet, ő lesütötte szemeit s úgy sietett el mellettem.

És én boldog voltam, ha láthattam. Arra nem is mertem gondolni, hogy még beszélhes-

szakának népesedésével hasonlítjuk össze: ekkor ugyanis azt látjuk, hogy az ideai szaporodás a tavalyi mögött 16.000-rel maradt el.

— **(Anyakönyvi ügyek.)** A löcsi anyakönyvi kerületben a helyettes anyakönyvvezetői állás megüresedvén, arra a közigazgatási bizottság mai ülésén *Tényi János* nyugalmazott tanítót hozta javaslatba s fogja felterjeszteni kinevezés végett a belügyminiszterhez. — *Tabak Pál* hetvehelyi anyakönyvvezető azt panaszolta a közigazgatási bizottságnak, hogy székhelyén nem kap alkalmas lakást s ezért, hogy házat vehessen, fizetéséből erre előleget kért. A bizottság e kérelem pártolását megtagadta, de a járási főszolgabíróntasította, hogy tartson vizsgálatot s ha Hetvehelyen valóban oly rosszak a lakásvizonyok, a kerület székhelyének máshová helyezését fogják javasolni a belügyminiszter előtt.

— **(Zajlik a Duna.)** Az ausztriai hazavázások és az országos esőzések folytán a Duna vizállása igen megnövekedett és vize zajlani kezd. Mohácson már a dunai töltés alsó részét el kellett zárni a közlekedés elől s *Toldy Ignác* városbíró ma táviratilag kérte az alispán engedélyét, hogy a kocsiközlekedés a töltés felső részén megengedtesse. Az alispán az engedélyt, a víz elvonulásának tartamára, meg is adta.

— **(Árvaszéki kiküldetések.)** A törvény értelmében a megyei árvaszéknél előforduló gyámügyekben a kiküldetéseket a járási szolgabírák végzik s csak, ha fontos és sürgős esetek fordulnak, akkor küld ki az árvaszék saját kebeléből egy ülnököt a vizsgálat teljesítése végett. A megyei árvaszéknél azonban évek óta gyarkorlatban volt, hogy sokszor kevésbé fontos ügyekben is központi kiküldöttek teljesítették a vizsgálatot. Ez ellen panaszok és felebbezések ugyan alig érkeztek a közigazgatási bizottsághoz, de a szolgabírák annál jobban agitáltak ellene s végre is szükséges volt szabályrendeletileg rendezni ez ügyet. A most alkotott gyámügyi szabályrendelet azonban a törvényre hivatkozva az árvaszék bölcs belátására bizta a kiküldetések meghatározását, a mivel a versengésen csak nem segített. Végre is az árvaszék összes

az enyémben, mert láttam, mint emeli rám nagy, kék szemeit kéréleg, tán kissé szemrehányólag is.

Aztán megindultunk együtt. Öcscse, mint afféle eleven gyerek, szaladgált erre-arra. Magam voltam a leánnyal.

Hányszor álmodtam végig ezt a pillanatot! S most mégis oly tehetetlennek, oly ügyetlennek éreztem magam.

Beszélggettünk mindennapi, banális dolgokról. Csak mikor elváltunk, akkor mertem hozzá kissé bátrabban, bizalmasabban szólni.

Egy fehér Margitvirágot kértem tőle. Margit újra rám nézett nagy, beszédes kék szemével. Én úgy láttam, mintha egy könnycsepp csillogott volna azokban a szép szemekben. Aztán átnyújtott nekem egy szál virágot.

— Szívesen adom magának, mert ez az én legkedvesebb virágom.

Nem értettem szavait akkor. Most már értem. De akkor mégis boldogabb voltam. Mint drága ereklyét őriztem a kis virágot. Pedig azután kaptam már sokat.

Margit mindennap adott egyet. Ott volt mindig a tanuló szobában asztalomon. Nem volt nap, hogy a leány elfeledkezett volna rólam.

Igy multak napjaink csendes, egyforma boldogságban. Azok a kis szótalan, fehér virágok sok mindent elmondtak nekem, a miről előbb álmodni is alig mertem.

ülése dolgozott ki egy előterjesztést, melyet a belügyminiszterhez intézett jóváhagyás végett. Az előterjesztés, a régi gyakorlatra hivatkozva, mindazon ügyekben, melyekben jónak látja, a központi kiküldetést helyezi előtérbe a járási helyett. Ez előterjesztést tárgyalta ma a megye közigazgatási bizottsága és hosszas vita után ellene foglalt állást. A vitában *Jeszenszky Lajos*, *Simonffy János*, *Koszits Kamill* és *Német Lipót* vettek részt s az előterjesztést azzal határozta felterjeszteni a bizottság a belügyminiszterhez, hogy attól a jóváhagyás, megtagadását s az árvaszéknek a törvény szigorú betartására utasítását kéri.

— **(Állat az emberben.)** Szezárdi levelezőnk egy kis leányka borzalmas sorsáról s egy minden emberi érzésből kivetkőzött hülye rémtettéről ad hirt lapunknak. Egy Szabó István nevű szezárdi 28 éves földműves legény ugyanis, kit eszelősségeért »Kuka Pistá«-nak hívnak, az utcán elfogta Hermenn Ferenc földművesnek öt és fél éves kis leányát, azt magával bevitte lakására és ott megbecstelenítette. Előbb azonban késével hasát felmetszette. A szerencsétlen gyermek ennek következtében meghalt. Az állati szenvedélytől elvakított legényt elfogták és a kórházba vitték az örültek közé; mert még saját édes anyját is megakarta dühében gyilkolni, mivel az aljas tettéért megpirongatta. Meg nem foghatjuk, miképpen engedheti a hatóság, hogy az ilyen közveszélyes örült szabadon járhasson.

— **(Gazdasági cselédek me rénylete.)** A somogy-szentlászlói Biringerfele uradalom Krausz Benő nevű gazdatisztje egy béresét megdorgálta, mire a béres még ugyanazon éjjel megleste és a major-udvaron egy éles baltával úgy sújtotta fejbe, hogy Krausz szörnyet halt. Ugyancsak somogygyében Biedermann Rezső lovag szentegáti birtokos endrődi ispánját, Zöld Mártont támadta meg a mult héten a cselédség, a miért egy bérest elbocsátott. Az ispánt egy késszurás érte a lábán.

— **(A jövő évi párisi világkiállítás munkálatainál alkalmazást keresők figyelmébe.)** A közös külügy-

Mint megannyi zálogát Margit szerelmének, úgy fogadtam őket. És nem csalódtam. A leány szeretett tiszta, szüziességű lelkének minden erejével.

Ott sugta meg először a kertben, a hol a Margit virágok nyíltak. És szőttük-fontuk azt a színes hálót, a mely a mi jövőnk boldogságunkat takarta.

Most már még jobban örültem a fehér szirmu virágoknak. Azt hittem, hogy nem messze van már az idő, mikor magát a legszebb virágot, Margitot kaphatom meg. Úgy megremegett a szívem erre a gondolatra. Pedig nem így történt.

Nem maradt meg más nekem ebből a nagy boldogságból, mint ti, hervadt, fakó Margitvirágok. És én mégis úgy őrizlek, úgy szeretlek benneteket, ti szótalan, kicsi virágok. Szeretlek, mint szeretem most is, ki valaha nekem adott titeket . . .

— — — Egy nap nem kaptam virágot. Úgy fájt a gondolat, hogy Margit elfeledkezett rólam. Szinte félve mentem le a kertbe. Hátha el is kerül s nem akar velem találkozni.

Margit ott volt a kertben, de nem egyedül. Egy szép, elegáns férfi sétált vele s beszélt hozzá mosolyogva, kedvesen.

Valami fájó nyilalást éreztem szívemben. Visszafordultam. S mikor hazaértem, előszedtem azokat a kis fehér virágokat s tán könny is hullott alá szememből, mikor arra gondoltam, hogy ma nem kaptam fehér margitvirágot.

miniszteriumnak a m. kir. belügyminiszterhez intézett közlése szerint egyebek közt Magyarországból is számosan tódnak Párisba azon reményben, hogy a jövő évi világkiállítás munkálatainál alkalmazást tognak találni. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter 23111. számú rendeletével a kereskedelmi és iparkamarák útján figyelmezteti az érdekelteket, hogy a jövő évi párisi világkiállítás munkálatainál első sorban is a belöldi, francia munkások alkalmaztatnak s miután ilyenek teljesen elégséges számban állanak rendelkezésre: a jelzett célból Párisba utazókra igen kellemetlen csaldóság vár, a miért is a keresk. miniszter az ilyen vállalkozástól az érdekelteket óva inti.

— **(Adó-ügyek.)** *Dragonescu Döme* kir. pénzügyigazgató a megye közigazgatási bizottságának mai ülésén számolt be az adóügy multhavi állapotáról. E szerint a mult hónapban 17.568 frt 77 krajcárral több adó folyt be, mint a mult év áprilisában. Az ez év négy hónapjában pedig 13.225 frt 85 krajcárral volt több bevétel, mint a mult esztendő első négy hónapjában. A vegyes adónemekben 268 ezer forinttal nagyobb a jövedelem, mint a mult évben. A sörfogyasztási és bélyegadó emelkedett, a bor, husfogyasztás és dohányjövédéki adó csökkent.

— **(Névmagyarosítások)** *Grünbaum Vilmos*, nagykanizsai illetőségű, pécsi lakos vezetéknévénél »Bartá«-ra, *Mautner Jakab* tabi illetőségű, tóalmási lakos vezetéknévénél »Somogyi«-ra és kiskoru *Grün Oszkár*, pécsi illetőségű budapesti lakos vezetéknévénél »Gará«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(A kit a lelkek csipkednek.)** A mult nyáron történt, hogy a bányatelepi szőlőkben *Katics Illés* felgyújtotta a présházát. E tettet pedig elmezavarában követte el s a mániája az volt, hogy őt a rossz lelkek üldözik s épen azért gyújtotta fel a présházát is, hogy ott bennéjjenek üldözői. Azóta csendesen édegelt a szegény tébolyodott ember, tegnap azonban ismét kitört rajta a komolyabb

Faradt, vontatott hangon beszélt a leányka.

— Bocsásson meg Sándor! Szeretem magát most is tán még jobban, mint előbb szerettem. De nem lehetek a magáé. Áldozat leszek s én szívesen hozom meg az áldozatot, mert atyámat mentem meg velem.

— Nem látok tisztán. Csak azt tudom, hogy atyámnak rövid idő alatt nagyobb öszszegre van szüksége, — mint ő mondta — becsülete megmentésére. Nem értem a dolgot. Atyám csak annyit mondott, hogy csak én menthetem meg, ha nőül megyek a dugdag Kalmárhoz. És a menyegzőnek mielőbb meg kell történnie.

— Én szeretem atyámat. Nem tudom, mi van velem, de nagy bajnak kell lennie. Én elmondtam neki őszintén, hogy nem szeretem Kalmárt, magát szeretem. Atyám szemei könnyekkel teltek meg s csaknem sirva szólt hozzám.

— Leányom, feledd mindent, gondolj atyád becsületére, szegényére.

— És én megígértem atyámnak, hogy neje leszek Kalmárnak, kiről tudom, hogy szeret igazán, önzetlenül.

Remegve, lesújtva hallgattam végig Margitot. Azt mindjárt tudtam, hogy atyja sikasztott s arra kell a pénz. És úgy megsajnálta ezt az angyal-lelkű leányt, ki egy egész élet boldogságát feláldozza atyja könnyelműségeért.

Nem tettem Margitnak szemrehányást.

baj és egy bányatelepi korcsmában mindenkit agyon akart verni. A rendőrök is csak úgy vihették be *Drazenovich* Jenő helyettes alkapitány elé, hogy összekötötték. A szerencsétlen állapota közveszélyes lévén, a kapitányság a városi kórházban akarta elhelyezni, de bizony ott nem került hely a számára, mert a megfigyelő osztály a kórházban ugyanis tele van. Mit volt mit tenni, a szegény embert szabadon hagyták, de a rokonait kötelezték, hogy szigorú felügyelet alatt tartásák.

— **(A kíváncsiság áldozata.)** Hosszúhetényen történt a napokban, hogy Weimar János ottani lakos udvarán disznót öltek, melynek hangos sivitása magára vonta a szomszéd udvarban játszadozó Kalk Margitka — egy hét éves leány — kíváncsiságát, ki hogy megláthassa mi történik odaát, a kerítésre mászott fel, a honnan megcsuszva oly szerencsétlenül esett le, hogy bal lábát bokájában eltörte. A kis leányt most szülei lakásán ápolják.

— **(Zsákutak.)** A közuti építkezési program végrehajtása körül — a vármegyének takarékoskodni kellvén az egymillió kölcsönrel — fordultak elő esetek, a mikor egy-egy közutat a két végén kiépítették, míg a közepe ma is kiépítetlen. A jövő két évre szóló közuti költségvetést a kereskedelmi miniszter most hagyta jóvá s benne nagyobb törléseket tett ugyan, de 9000 frt államsegélyt is megadott hozzá s így az egyensúlyt a költségvetésben helyreállította. De a miniszter nem helyesli, hogy a laskó-hercegszöllősi közut elsőrangúnak, a főherceglak-batinai másodrangúnak van felvéve a kiépítés tekintetében s e vonalakon is zsákutak álltak elő, például a batina-bellyei ut s ennek kiépítését el is rendeli. A rendeletet ma tárgyalta a közigazgatási bizottság s *Kosztics* Kamill, *Kovácsfy* Kálmán, *Német* Lipót, *Stajevits* János, *Trizler* Károly és *Simonffy* János szóltak hosszasan az üggyhöz s végre is a bizottság azt határozta, hogy a jelzett utvonalon megtartja a helyszíni szemlét, hogy az utvonal kiépítése szükséges-e s az egész ügyet a júliusi közgyűlés elé terjeszti, hogy a megye közönsége határozzon

Nem akartam kislelkübb lenni nálánál. Csak mikor elváltam tőle, akkor odavontam magamhoz s az utolsó csókot leheltem szüzi homlokára.

Mikor hazaértem, úgy fájt az a gondolat, hogy többé nem lesz, ki nekem Margitvirágot adjon.

Pedig kaptam még egyet.

Esküvőre készült Margit. Én is ott voltam náluk. Egyszerre odajött hozzám a szép menyasszony, mikor senki sem látta, s egy kis fehér Margitvirágot adott át, mely egy kis papírszalaggal volt átkötve.

A szalagon e néhány szó:

— Az utolsó Margitvirág — menyasszonyi koszorúból.

Ahogy elnézlek te fehérszirmu kis virág, lelkemben tovább emlékek ujulnak föl. Mint harmat a virágot, úgy járja át lelkemet az emlékezés. S valami keserű boldogság lopja be magát szívembe, ha Margitra emlékezem.

De én azért emlékezem. Féltve őrzöm lelkembe zárva képedet s mint a fáradt vándor, úgy térek vissza a te emlékedhez, hogy ott megpihenhessek egy pillanatra s aztán hurcoljam tovább az ígát fáradt lélekkel, bizonytalan, támolygó lépésekkel...

Deér.

úgy ez ut, mint a még fennlevő többi ilyen zsákutak kiépítése tárgyában.

— **(Rendelet a kerékpárosok ellen.)** A m. kir. belügyminiszter az utóbbi időkben úgy a fővárosban mint a vidéken előfordult számos kerékpárokozta szerencsétlenségek számának csökkentésére, újabb rendeletet bocsájtott ki, melyben Budapest székes főváros rendőrkapitányi hivatalait a kerékpárosok ellen alkotott szabályrendelet pontos betartásának ellenőrzésére hívja fel, a vidéki városok hatóságait pedig eme szabályrendelet egy-egy példányának megküldése mellett arra utasítja, hogy annak mintájára a tanács a helyi viszonyoknak megfelelően alkosson szabályrendeletet s annak pontos megtartását ellenőrizze. A rendelet a bicyklisták megszámozását, a kerékpárral járható utak megjelölését, a városban a menetsebesség maximumának megállapítását, s több aféle, a járó-kelők testi épségét óvó intézkedéseket tartalmaz. Most már csak az kellene, hogy a megalkotandó szabályrendeletet végre is hajtsák!

— **(Katonazene a „Royal”-ban.)** Holnap szerdán, f. hó 10-én este s minden következő szerdán, a „Royal” kávéház termében a pécsi 44-ik gyalogezred zenekara hangversenyez. A holnapi hangversenynek érdekessége az is, hogy a távozott Kristof Tódor karmester helyére kinevezett új karmester ez estén vezényli először személyesen a 44-ik gyalogezred zenekarát.

— **(Albrecht főherceg szobrának leleplezése.)** Albrecht főherceg szobrának május 21-iki leleplezésén a közös hadügyminiszter rendeletéből az Albrecht főherceg nevét viselő 44-ik pécsi gyalogezredet egy diszszázad, nagy tiszti küldöttség Stenzl Alajos ezredparancsnokkal az élén és az ezredben legrégebben szolgáló három altiszt fogja Bécsben képviselni.

— **(Az Erzsébet-fák emlékére.)** Az Erzsébet gyümölcsfaültető-bizottság *Darányi* földmivelésügyi minisztert megkéri, hogy a belügyminiszterrel egyetértve kérjék a királyt, alapítson az Erzsébet-emlékfák ültetése dolgában tevékeny birtokosok, községi elöljárók, lelkészek és tanítók számára külön faültetési érmet. Az érem fokozata a következő lenne: bronz, aluminium és ezüst érem, a melyet nemzetiszínű szalagon viselnének. A bizottság *Flóris* Áron elnököt kérte föl az érem dolgában való előterjesztésének megtevésére s az érem tervének megrajzolására. Egyben kitűzte a bizottság, hogy az érem egyik felén Erzsébet királyné gyümölcsös fa alatt álló alakja legyen ábrázolva, a másik oldalán pedig ez a fölirat: „Erzsébet emlékgyümölcsfa ültetéseért.”

— **(A dárдай sóhivatal.)** A megye közigazgatási bizottsága folyó évi január hó 10-én tartott ülésében a dárдай sóhivatal áthelyezésével foglalkozván, a pénzügyigazgató megbizta, hogy e tárgyban a pénzügyminiszterhez felterjesztést tegyen. A sóhivatal annak idején Mohácsról lett áthelyezve Dárdára, itt azonban édeskevés forgalma van, mivel a baranyavári járás az eszéki piacra gravitálván, sőt is ott vesz. De meg a helyiségei is messze vannak a községtől s a hivatalnok fuvardíjért is felterjesztésre mégis azt mondja most, hogy maradjon csak a sóhivatal Dárdán és se Pécsre,

se máshová jelenleg nem szükséges áthelyezni. Mert a pécsi kereskedők ugyanis a sóbányákból szerzik be egyenesen szükségleteiket s a sójövdelem Baranyában nem csökken, hanem növekedik, ha a dárдай sóhivatal nem is felel meg hivatásának.

— **(Halálozások.)** Schmidt Ferdinánd negyvennyolcas honvédőrnagy Pakszon meghalt. Schmidt a szabadságharc kitörésekor Szeged város tanácsnoka volt; onnan Paksra, Tolna megyébe költözött s ott érte el a halál tisztes agg korában. — Boldogasszonyfai *Igmándy* Ignác, volt 48-as honvédszázados, életének 79-ik évében ma délelőtt meghalt. Temetése csütörtökön délután 4 órakor lesz a papnövelde-utca 24. számú házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét f. hó 13-án délelőtt 9 órakor tartják az elhunyt lelkiüvéért a belvárosi templomban. Halálát özvegye, két leánya, ezek férjei, vizeki *Tallián* Zsigmond és Jenő s gyermekeik, úgy nagyszámú rokonság gyászolják.

— **(A vörheny.)** A közigazgatási bizottság mai ülésén *Mendl* Lajos dr., tiszti főorvos bejelentette, hogy az egészségi állapot a megyében elég kedvező, csak a vörheny uralkodik nagyobb mérvben. Így vagyunk Pécsen is. A vörheny még mindig fellép szórványosan és ellene bár az orvosok és a hatóság minden óvintézkedést megtesznek, még sem tudják elejét venni annak, hogy majd itt, majd ott elő ne forduljon egy-egy újabb vörhenybetegségi eset. A megyében Sellyén például ez évben vagy hetven vörheny megbetegedési eset volt, csaknem ugyanannyi, mint Pécsen. Szerencse, hogy a betegség sehol sem járványos jellegű, csak elszórtan és bizonyos időközökben lép fel s így emberáldozatot nagy számban nem követel.

— **(Tanügyi dolgok.)** *Salamon* József kir. tanfelügyelő a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén bejelentette, hogy a tanítói korpótlékok iránt az összes iskolafenntartók részéről fölterjesztettek már a kérvények a közoktatásügyi miniszterhez. Eddig összesen 181 iskola kapott korpótlékra államsegélyt, még pedig 8 községi iskola 483 frtot, 117 róm. kath. iskola 7695 frtot, 41 református iskola 2487 frtot, 14 ág. evangélikus iskola 872 frtot és egy görög-keleti felekezeti iskola 62 frtot, összesen 11.595 forintot.

— **(Hirtelen halál.)** *Kreszky* István kocsis, ki *Deutsch* Ádám pécsi fakereskedőnél volt alkalmazásban, tegnap este kilenc órakor gazdája istállójában hirtelen rosszul lett s rövid idő alatt meghalt. Az elhunyt kocsis hulláját a budaikülvárosi temető halottas házába szállították. A mint a boncolás kiderítette, *Kreszky* Istvánt szívszéllhűdés érte.

— **(Katonai fölülvizsgálat.)** Az állandó katonai fölülvizsgáló bizottság ma délelőtt kilenc órakor a vármegye közgyűlési termében ülést tartott. A bizottságban — *Sey* László kir. tanácsos, polgári elnök elnöklete alatt — a közös hadsereg részéről *Zankl* ezredes és *Stenzl* alezredes, a honvédség részéről *Eckensberger* alezredes vettek részt. Továbbá *Marek* törzsorvos, *Szilágyi* ezredorvos, a vármegye részéről *Mendl* Lajos dr. megyei főorvos. Fölülvizsgálatra három ujonc került, mindhárman a szülők keresetképtelensége folytán. Mindhárman családfenntartó voltak igazolni tudván, a bizottság a katonai szolgálattól fölmentette őket.

— **(A kath. kör hangversenye.)** A pécsi kath. kör jövő vasárnapi hangversenye iránt, minél jobban közeledik a hangverseny ideje, annál nagyobb az érdeklődés. A

mi nem is csoda, mikor a körnek eddigi es-télyei mind a legmagasabb igényeket is kielé-gítették s e hangversenyre is fővárosi művé-szeket, a pécsi dalárdát s olyan szereplőket nyert meg, kik egytől-egyig biztosítói a siker-nek. A pécsi dalárda énekszámai, *Hiermayer* Sarolta és *Szendy* Árpád zongorajátéka s *Op-ris* Valéria k. a. hegedűjátéka változatos és élvezetes szórakozást ígérnek. A jegyeket *Dom-ján* I. könyvkereskedésében már is nagyban keresi a közönség s ha még hozzávesszük, hogy a hangverseny a népkonyha és a szent Vince-Egylet javára megy, hogy minden jegy elkel a hangversenyre, biztosan remélhetjük.

— **(Pellérdi borszállítás.)** Pana-szos levelet kaptunk, a mely arról ad hírt, hogy az utóbbi időben a pellérdi vasuti állom-ás lett egyike a legnagyobb borszállító állom-ásoknak; a mennyiben szokatlan nagy meny-nyiségben adatnak ott fel máshonnét odafuva-rozott borszállítmányok. Ebben még nem lenne semmi baj, de az a bökkenő a dologban, hogy a feladás nem történik a valódi eladók neve alatt, hanem különböző álnevek alatt, mintha a borokat falusi termelők adnák fel, a mi a vasuti alkalmazottakat is esetleg zavarba hoz-hatja. Így a hozzánk érkezett levél írója em-liti, hogy egy ízben a pellérdi állomás előljá-rója tőle tudakolta, vajjon ismer-e Pellérden valami Óvári József nevű egyént s mikor e kérdezősködés okát tudakolta, azt a választ nyerte, hogy Óvári József pellérdi lakos neve alatt lett már több borszállítmány feladva s a vasuton a legnagyobb zavarba jönnének, ha valamelyik címzett a szállítmányt nem fogadná el, mert erről a feladót nem tudnák értesíteni, miután ilyen nevű egyén Pellérden nincsen. Hát teljesen igazat adunk a levél írójának ab-

ban, hogy ez bizony gyanus dolog, mert az kétségtelen, hogy itt kereskedelmi szállításról van szó, már pedig tisztességes kereskedő nem bonyolítja le üzleti forgalmát álnév alatt, ha-nem igyekszik áruját minél nagyobb nyilvános-ság mellett forgalomba hozni, hogy ez által is öregbithesse híret, renomméját. A bornál pe-dig az álnév alatt való forgalomba hozatal éppenséggel a közérdekbe ütközik, mert ha ilyen borok hamisított volta esetleg konstatál-tatik, a valódi bűnös menekül a megérdemlett büntetés alól s a hamisítás egész odiuma a termelőkre hárul, mert az álnevű eladó termelőként szerepel. Az ilyen eljárás mérhetlen károkat okozhat a termelőknek, miértis felhív-juk az illetékes hatóságok figyelmét erre a legújabb manipulációra.

— **(A vitéz nyul.)** A nyulak hiányos renomméját bizonyára nagyon helyreállítja az az érdekes hír, amelyet egyik lapársunk számára irt meg egy szemtanu. Ime a megfigyelése: »Sa-játságos jelenetnek voltunk többen, április hó 18-án reggeli 6 órakor tanui, mely a felső-bátkai határban egy nyul és egy fehér macska között játszódt le. Ugyanis: egy lóhere-táb-lában egerésző macskára — a mely le volt lapulva — reá bukkant egy arra utazó nyul. Amint a nyul a macskát meglátta, azonnal megállott, így néztek egymással farkasszemet, mindaddig, míg a macska a nyulnak nem ug-rott. Ekkor a nyul félreszökött s a másik per-cben már ő támadta a macskát. Így kerülgették és ugratták egymást, míg végre a nyul erőt vett a macskán és maga elé fogván, behajtotta egy jó puskalövésre eső bozótba, hol a macska eltűnt a láthatárról. Azon hiszemben, misze-rint a nyul fiait féltvén, vetemedett a nagy

vakmerőségre, megnéztem a csata helyét, de semmit nem találtam. Ne mondja senki, miszerint a nyulnak nincsen néha oroszlan-szive és hogy leggyávább az állatok között!«

— **(Jegyzői vizsga.)** *Trizler* Károly alispán ma bejelentette a közigazgatási bizott-ság ülésén, hogy a folyó évre a községi és körjegyzői vizsgákat folyó hó 15. és 16. nap-jaira tűzte ki. A vizsgára folyó hó 5-ig lehe-tett jelentkezni s ez idő alatt hatan jelent-keztek vizsgálat céljából.

— **(Magyar máz.)** A magyar Tudo-mányos Akadémia tegnapi díszülésén a Zsol-nay-gyárat is emlegették. *Wartha* Vince dr. tartott értekezést »Az olasz keramika remek-művei a renaissance korában« címmel és ez értekezésében előadta, hogy az aranyárga fémreflexet mutató majolika égetési módját a Zsolnay-gyárban Pécsen dolgozta ki nagyobb mértékben. És ennek eredménye lett, hogy ma már a világhírű és eddig utánzóhatatlan-nak tartott gubbioi és derutai lüsztereket is lehet készíteni s a Zsolnay-gyár már az egész világra szállítja a magyar földön készült fém-reflexes majolika tálakat.

— **(A vasut király veszett ku-tyája.)** A világ egyik leggázdagabb embere, *Wanderbildt* William nagy betegen fekszik new-yorki palotájában. Az újvilág leghiresebb orvosai fáradoznak azon, hogy az ifju vasut-királyt megmentsek az életnek s még mindig kétséges, hogy annyi millió ura életben ma-rad-e? Néhány nappal ezelőtt járta be az ameri-kai ujságokat az a hír, hogy *Wanderbildt* hat-ezer forintért kutyát vásárolt és ez a kutya a palota egyik szolgáját megmarta. Most ki-

szorgalommal emelje ki magát mostani semmiségéből s most egyre sarkalta őt, hogy e jó szándékát megvalósi-tani törekedjék.

A sok tervezgetés között, a melyekkel zilált anyagi viszonyain segíteni vélt, legokosabbnak tartotta azt, mert leginkább kecsegtethette jó eredménnyel, hogy átvizs-gálva atyja üzleti könyveit, a járandóságokat, melyek mint veszteség voltak bevezetve, azokból kiírja s betar-lózva majd az országot, az elveszett kalászból legalább pár itce szemet gyűjtögessen össze. Ebből aztán egy kis üzletet nyitana, melyet képzelő ereje rövidesen a világ minden tájaira kiterjesztett. Már szinte hajóit is látta a tengeren uszni, melyek az ő áruival vannak megrakódva.

Nyomban hozzá is fogott terve megvalósításához. Az aranyórát, öröksége utolsó roncsát, pénzzé tette, egy paripát vett rajta s elindult a nagy világnak.

Csak a Metától való válás ütött szöget fejébe. Mit fog ő gondolni hirtelen eltűntömre, mondá magában, ha a templomból kijövet nem találkozom vele? Nem tart-e majd hűtelennek, nem fog-e száműzni szívéből?

Ez a gondolat kiváltkép bántotta őt és sokáig tanács nélkül állt, hogyan kellene Metát szándékáról értesítenie.

Ám a leleményes szerelem azt a szerencsés gondol-tot sugta fülébe, hogy távozását és annak okát a tisztelendő atya szószékéről adassa tudtára.

Ennek okaért a templomtól, mely eddig a szerel-mesek titkos megegyezésének elősegítője volt, közben-járást eszközölt ki egy ifju utas dolgainak sikeres kime-netele érdekében, a mely eladdig ne szüneteljen, míg a hálaadó fillérek érte be nem vándorolnak.

Utolsó találkozásuk alkalmával teljesen utrakészen

— Gyermekek, hozomány nélküli leánynak nem nagy a kelete, ha kéri, menjen. Manapság a fiatal emberek szörnyű válogatóságok, azért nősülnek, hogy szerencsések legyenek, nem pedig azért, hogy szerencsésekké tegyenek. Hozzá még a csillagzatod se jósol valami sok jót, hiszen áprilisban születél. Lássuk csak, mit is mond a naptár: »Az e hónapban született leány nyájas, barátságos és karcsu termetű, de változékony természetű és a férfinem-hez huzó. Féltve őrizze erénye koszoruját és ha jó ké-rőre akad, el ne szalaszsa szerencsését!«

Hisz ez utolsó hajszálig talál! A kérőd is itt volt, vissza se jön többé, elszalasztottad őt.

— Óh anyám! A mit a naptár jövendöl, soh'se ag-gaszszon téged. A szívem azt sugja, hogy a férfit, kinek törvényes felesége leszek, becsüljem és szeressem, míg ha nem találok ilyet, vagy ha találok, de nem keres fel engem, akkor jó kedvvel kezem munkájából iparkodom megélni, melletted maradok és ápolni foglak öreg nap-jaidra, mint ez egy jó leányhoz illik. Ha pedig eljön ér-tem az a férfi, kit szívem óhajt, add e választásomra áldásodat, hogy leányodnak jól menjen dolga itt a földön s ne kérdezd, hogy előkelő, gazdag vagy becsülésben áll-e, hanem hogy jó, igazlelkű-e, hogy szeret-e engem s én szeretem-e őt.

— Óh leányom! A szerelemnek szörnyű sovány konyhája szokott lenni, silány kenyér, meg só az eledele.

— De egyetértés, megegyezés a lakótársa és a kenye-ret meg a só az élet boldog élvezetével fűszerezi.

A kenyér és só tartalmas anyagát késő éjjelig rostálgatták, míg csak a szomszéd vendégségből hegedűszót hallhattak s míg a szerény Meta, ki — úgy látszott —

tűnt, hogy nem a szolgát, hanem a fiatal Wanderbildtet marta meg az eb. Az állat, mint az orvosok később megállapították: veszett volt s így könnyen érthető a milliomos családjának aggodása.

— **(A trachoma Zalában.)** Zala-megyében, de különösen a Muraközben mind fenyegetőbbén lép föl a trachoma. A hivatalos kimutatás szerint a lendvai járásban 47 egyén vakult meg; a perlaki járásban 91 veszélyes, 545 kevésbé veszélyes jellegű trachomás beteg van. Az egész megye területén pedig 1451 szembeteg van, ezek közül 1221 betegnek szemevilágát fenyegeti komolyan a veszedelem.

— **(A páрмаi herceg öt milliója.)** Lucca hercege, a ki később Párma hercege is lett, öt millió lira kölcsönt vett fel külföldi bankároknál a modenai herceg jótállásával. Mikor Párma hercege lett, szuverén jogánál fogva ezt az ő személyi hitelét átiratta az állami adósságok közé, de olyan rendelkezéssel, hogy a kamatokat a sajátjából fizeti. Mikor Olaszország annektálta a hercegséget, az olasz kormány nem ismerte el az öt milliót államadósságnak, hanem az állami számvévőszék és államtanács egyhangú véleménye alapján magánadósságnak minősítette. Ez így tartott 1898-ig, a mikor is Zanardelli rendeletet adott ki, melynek értelmében a kormány elismeri államadósságnak az öt milliót. Most ismét az államtanács fog foglalkozni az ügygel, mert lehetetlennek tartják, hogy egy miniszter önhatalmúlag megváltoztasson egy már az államtanács által helybenhagyott rendelkezést. Az államtanács döntése elé egész Olaszországban nagy érdeklődéssel néznek.

— **(A magános öregasszony.)** Brünben a Ferdinand-ut egyik házában már évek hosszú sora óta élt mindenkitől elvonulva egy szomorú öregasszony: Montag Karolin. Bús magányában nem kereste fel senki, csak takarítónője, a házbeliékné csak nagy ritkán került a szeme elé. Nemrég azután a takarítónőt is elbocsátotta a különös természetű matróna, a kit a múlt hét elejétől kezdve senki sem látott többé. Lakása be volt zárva belülről s tegnap a házbelié, kiknek már föltűnt a hosszú elzárkózás, kopogtattak ajtaján. Halotti csönd volt a válasz. Akkor feltörték az ajtót és bementek a lakásba. A hálószobában egy kanapén ott feküdt az öregasszony haldokolva. Ezelőtt nyolc nappal elcsuszott szobájában és eltörte a lábát. Még csak annyi ereje volt, hogy a kanapéig vándorolt és lefeküdhett. Nem volt senkije, segítségkiáltását nem hallották, a csengőhöz sem tudott hozzátérni, tehetetlenül feküdt a kanapén nyolc napig, anélkül, hogy valaki egy pohár vizet is nyújthatott volna fájdalom enyhítésére. A házbelié azonnal bevitették a kórházba, a hol a hatvanesztendő öregasszony még aznap meghalt.

— **(Életmentő gyermek.)** Megható jelenetnek voltak tanui ma reggel a Király-utca járó-kelői. Az történt ugyanis, hogy a városháza sarkáról a Király-utca másik oldalára igyekezett egy Szabó Sándor nevű vak koldus. Azonban a reggeli órákban a Király-utca szokásos nagy kocsiforgalma miatt a szegény koldus alig tudott a tulsó oldalra átvergődni s minden valószínűség szerint valamelyik kocsi kerekei alá kerül, ha egy urasan öltözött 8—10 éves fiúcska, ki a keresztjárónapi körmenetről igyekezett hazafelé — kézen

nem fogja s a robogó kocsik között a tulsó oldalra nem vezeti őt. A vak koldus hálaimáján kívül számos járó-kelő megélt a kis flut. A bátor kis diáknak *Maléter* Hugó a neve.

— **(Keresztjáró napok.)** Ma volt a második keresztjáró nap, melyen a róm. kath. egyház hívei a belvárosi plébánia-templomba vonultak, hol ünnepi misét és szentbeszédet hallgattak. Az ünnepi körmenetet, — melyen a főgymnasium, a »Miasszonyunk« zárda és a tanítóképezde növendékei vettek részt — Spiesz János kanonok vezette. A tanuló ifjúság és a hívők nagy száma reggeli kilenc órakor vonult vissza a székesegyházba, ahol a kereszt és egyházi lobogók elhelyezése után szerte oszlottak.

— **(Elcsipett hamis kártyások.)** A rendőrség az elmúlt éjjel razziát tartott, mely alkalommal a vasuti indóház harmadosztályu várótermében egy négy tagból álló kártyakompániát fedezett fel, melynek egyik tagja Kurz István — midőn a rendőrségre vitték őket, majdnem sirva panaszkolta, hogy a »sipisták« összes pénzét, három forintot elnyerték tőle. A háromlevelű lóherét feljelen-tik a bíróságnál, míg az áldozattá vált Kurz Istvánt — ki igazolni tudta magát — szabadon bocsájtották.

— **(Az akác ágai.)** Egy akácfa miatt vesztek össze a napokban Herédi János és Nagy Pál Ágost, martonfai lakosok, még pedig oly formálisan, hogy Herédi be is verte a szomszédja koponyáját. A két veszekedő magyar egymás tőszomszédságában lakik —

szépsége és ifjúsága mellett vajmi könnyen kielégíthető szerencsével is beéri, miután oly felette előnyös házasságot visszautasított, kis igényével a mamát arra a sejtelemre nem ébresztette, hogy lánya fiatal szívében alighanem egy ilyen sókereskedés nyitásának terve fogamzott meg. Csakhamar a keskeny utcai üzlettársa is rábukkant, a kiről sohasem tételezte volna fel, hogy ő legyen az a fa, mely az ő szeretetreméltó Metájának szívében gyökeret verhesen, hiszen mindig csak vad indának nézte őt, a mely minden kis silány bokor után is erőlködik, hogy beléje kapaszkodhassék.

E felfedezés kevés örömet ébresztett benne s nem is mutatta, hogy büszke volna rá, mert semmit se szólt róla.

Szigoru elvei szerint azt a leányt, ki papi áldás előtt szerelmet enged szívébe lopódnai, férges almához hasonlította, a melyben lehet ugyan gyönyörködni, de mely élvezésre nem való, a melyet valami szekrény tejére tesznek s aztán mit se törődnek vele, mert a veszedelmes féreg egyre rágja belsejét s azt pedig onnét kiirtani nem lehet.

Most már végkép lemondott róla, hogy valaha jó mód vegye körül, sorsára bizta tehát magát s némán tűrte azt, a mit, gondolta, már úgy sem lehet megmásítani.

A hír, hogy a büszke Meta kosarat adott a gazdag komlókirálynak, bejárta a várost s elhatott a keskeny utcába is. Feri magánkívül volt örömeiben, midőn a hír valódiságáról meggyőződött s a titkos aggodalom, hogy gazdag vetélytársa kiszorítja őt az imádott leány szívéből, nem gyötörte többé.

Most már biztos volt ügyében s a dolgot, melyet az egész város megoldhatatlan talánynak minősített, nagyon könnyen megfejthette.

Ám a szerelem a tékozlóbol művészt alkotott, de ez a tehetség akkoriban vajmi keveset érő ajánlólevél volt egy kérő mellett, mert abban a műveletlen korban sem oly tisztelésben, sem oly jutalomban nem részesült, mint bőkezűbb századunkban. A szép művészetek akkor még nem a bőség, hanem a szükség, nyomor gyermekei voltak.

Különben is sokkal nagyobb volt a leány önfeláldozása, semhogy azt egy éjjeli zenével viszonzni lehetett volna.

Ifju meggondolatlanságának érzete most már gyilok volt keblében.

Ezentúl szivetrázó »óh«-os mono-drámákba kapott, melyekkel balgaságán sóhajtozott. »Óh Meta!« mondta sokszor magában, »miért nem ismertelek meg hamarabb! Te mint őrangyalom, a romlástól is megmenthettél volna. Óh, ha még egyszer visszahozhatnám elveszett éveimet s az lehetnék, a mi voltam, ez a világ volna mennyországom s neked azt édenre varázsolnám! Nemes szívű leány, te föláldoztad magadat értem, nyomorult koldusért, a ki nek egyebe sincs szerelemtől és kétségbeeséstől duzzadó szívével, kétségbeeséstől, hogy nem boldogíthat úgy, mint a hogy az megilletne.«

Ily érzékeny hangulata rohamában gyakran boszusan, bánatos kitöréssel kapott homlokához: Óh te meggondolatlan! Óh te esztelen! Későn jött meg az eszed!

Ám a szerelem nem hagyta művét befejezetlenül. Szívében üdítő forrást fakasztott, a vágyat, hogy munkás

ugyanis — s Herédinek az udvarán van egy akácfa, melynek ágai áthajolnak a szomszéd udvarra. Ez ugyan magában véve még nem volna nagy baj, de miután a haragos szomszéd a kákán is csomót talál, Nagy Pál Ágost is berzenkedni kezdett az akác miatt. S miután a szomszéd nem volt hajlandó az áthajló ágakat lenyesetni, Nagy kapta magát és a maga feléről alaposan megkopasztotta a fát. Természetesen Herédi nem tűrte szó nélkül az ellenségeskedést, hanem átment a szomszédba »egyezkedni«, minek az lett a vége, hogy szóváltás közben egy kezeügyébe került szőlőkaróval beverte Nagy Pál Ágost fejét. A dolog folytatása a bíróságnál lesz, a hol Herédi az akácfa, Nagy pedig a koponyája miatt emelt panaszt.

— **(Érdekes számok.)** Az országos statisztikai hivatal most adta ki jelentését az idei esztendő március hónapjáról. Magyarországon összesen 8325 pár esküdt önkéntes házasságot kötötték márciusban. A legtöbb házasságot Erdélyben kötötték, a hol 2474 pár lépett házasságra, míg a Dunán inneni megyékben csak 218 esküvő volt. A vármegyék közül Szilágymegyében volt a legtöbb házasság, a legkevesebb Mosonmegyében, a hol mindössze két esküvő volt. A városok közül Debrecen áll első helyen, a hol 55 esküvő volt, Selmechányán pedig egy sem. A magyar birodalomban márciusban összesen 1052 vegyes házasságot kötöttek. Ebből Horvát-Szlavonországra mindössze 10 vegyes házasság esik. A keresztény-zsidó házasságok összes száma 28, ebből 15 esetben keresztény nőlegény vett el zsidóleányt, 13 esetben pedig keresztényleány lépett zsidólegényvel házasságra. Az országban kötött 1041 vegyes házasságnak egy nyolcad részében (131 esetben) egyeztek meg a születendő gyermekek vallása dolgában, még pedig az esetek 56 százalékában az apa vallása javára. A legtöbb megegyezés számszerint 51, ezuttal kivételesen a református vallásnak kedvezett, a róm. kat. fél javára 42, az ágostaiéra 17, a görög-keletiéra 12, a görög-katholikuséra 9 megegyezést kötöttek. A 58 keresztény-zsidó házasság közül csak 3 esetben egyeztek meg a keresztény (róm. kath.) fél vallása javára.

— **(Öngyilkos aggastyán.)** A napokban az Eszék melletti Dráva-Szarvas községben a falu határán elterülő erdőrészen egy körülbelül hatvan-hetven éves férfi hullát találtak, melynek fején egy revolvergolyó okozta seb volt. Nem messze a hullától megtalálták a halálhozó forgópisztolyt is. Az ismeretlen öngyilkos aggastyánt — ki ruházata után ítélve a közép osztályhoz tartozik — az ottani hatóság lefénnyképeztette s a képet a hulla agnoszkálása végett szerte küldötte. Érdekes, hogy kissé távolabb attól a helytől, a hol a hullát találták, egy fán kötélhurkot is fedeztek fel, miből valószínű, hogy az életunt ember először felakasztással akart életének végét vetni.

— **(Meglopott ügynök.)** Herz Izsák budapesti illetőségű pénzügynök a »Steiner Miksa és fia« fővárosi bank- és váltóüzlet alkalmazottja panaszt emelt, hogy tegnap üzleti ügyekben Szent-Lőrincen járván, utközben a vonaton valaki, egy bőröndtartóra fölakasztott felső kabátja zsebéből harminc forinttal és egy csomó üzleti iratokkal terhelt tárcáját ellopta. Miután azonban a káros nem emlékszik arra, hogy a vonatra történt felszállásakor zsebében volt-e az eltűnt tárca, nem lehetetlen, hogy Herz azt utközben vesztette el, mert a legcsekélyebb gyanuok sem merült fel, mely a lopást igazolná, annál is inkább, mert az

ügynök az utat Pécsről Szent-Lőrincig egyedül tette meg egy vasuti kocsiban. Mindamellett a nyomozást ez irányban is megindították.

— **(Mit reggelizik az angol?)** Csupa külföldi élelmiszereket. Az egész Anglia kenyere kanadai búzából készül. A vaját Normandiából, Dániából vagy Ausztráliából hozzák. A tojást Németország vagy Oroszország szállítja Angliának. A szalonnát az angolok Amerikából kapják, az ürühúst Új-Zeelandból, a marhahúst pedig Argentiniából. Ujabban igen sok vaját szállítanak Angliába Szibériából; a múlt évben egyetlen szibériai községből, Kurganból 3.300.000 kilogramm vaját szállították Angliába.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. május 9. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 54.6 (súlyedő.)

Hőmérsék = 14.0 °C

» maximuma : 18.0 °C

» minimuma : 9.8 °C

Párányomás : 10.8 mm.

Relatív nedvesség 92.

Felhőzet: 9° Cum S. E. felső Cum. S. E. alsó.

Szélirány s erő: E. 4.

Csapadék 24 órai: 12.4.

Este N. W. távolban zivatar. Éjjel zápor.

Borus, enyhe, eső várható.

Dr. Uzirer.

Művészet, irodalom.

○ **Örley Flóra énekpróbája.** Mint azt annak idején mi is megírtuk, Örley Flóra, a pécsi nemzeti színház közkedveltségnek örvendett primadonnája, Krecsányi színigazgató ellen folytatott pöréből kifolyólag a bíróság szakértői előtt próbaéneklést tartott Budapesten. Mint lapunkat értesítik — hivatalos értesítés szerint, a szakértők egyhangú véleménye az, hogy Örley Flóra magasan tulszárnyalja mindazon kívánalmakat, melyeket egy operette primadonnához fűzni lehet, mind hang, mind játék szempontjából.

○ **„Tanítók jogai és kötelességei“** című munkát ad ki dr. Szabó Mihály, alsófehérmegyei kir. tanfelügyelő. A könyv kapható szerzőnél N.-Enyeden 2 frt 60 krajcárért. Bolti ára jóval magasabb lesz. Ha a könyv árának egyszerre való kiadása valakire nézve terhes lenne, kivételesen beleegyezik szerző, hogy a fenti módozatok mellett a pénzüsszegek 2 részletben fizetessenek be. Az előfizetési pénzek és megrendelések szerzőhöz (Nagy-Enyedre) címzendők. Gyűjtők 6 példány után egy ingyen példányt nyernek. A sajtó alatt levőnek kiegészítő részét képezik s a tanítók és iskolaszemekre nézve nélkülözhetetleneknek bizonyultak szerzőnek az iskola adminisztrációra vonatkozó következő munkái: 1. »Népoktatásügyi községi közigazgatás.« E munka 2-ik kiadásban nem rég jelent meg. A tanítók 2 frt kedvezmény-ár és 20 kr. porto fejében szerzőtől (Nagy-Enyeden) beszerezhetik. A könyv ára kivételesen két részletben is törleszhető. 2. »Népoktatásügyi teendők határidő-jegyzéke.« E munka szintén a fennálló törvények, szabályrendeletek, körrendeletek stb. alapján nap-társzerűleg mintegy emlékeztető gyanánt sorolja elő a tanítóknak stb. időponthoz (terminushoz) kötött összes adminisztrációs teendőit s így egyöntetű és pontos eljárás szempontjából utbaigazítással szolgál. Ára 1 frt portómentesen. Kapható szintén szerzőnél (Nagy-Enyeden.) E két munkából is a megrendelést gyűjtők minden 6—6 példány után 1—1 ingyen példányt kapnak. A ki mind a három példányt egyszerre rendeli meg, annak azok 5 forintért portómentesen küldetnek meg. Ha pedig valaki ezen összeget egyszerre nem szándékozik kiadni, beleegyezik szerző hogy az illető az 5 forintot esetleg havi 1 forinttal öt egymás után következő hónapban törleszse.

Törvénykezés.

§ **Halál a végrehajtóra!** Ily cím alatt lapunk tegnap esti számában megírtuk, hogy Kovács Péterné szellői lakosnőnél valamelyik hitelezője foglaltatott, az asszony ezt nem akarta engedni, hanem baltát ragadva agyonveréssel fenyegette a végrehajtót s a kiküldött Schrempf Frigyes és Vörös Mihály községi esküdteket. A tegnap délután megtartott végtárgyalás folyamán azonban a kir. törvényszék a hatóság elleni erőszakot a hatóság elleni kihágássá devalválta s így Kovács Péternét csupán tíz forint pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

Közgazdaság.

□ **Kereskedelmi és iparkamarák.** Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter rendeletéből az ország összes kereskedelmi és iparkamaráinak titkárai szombaton tartották meg a háromhavonként szokásos országos értekezletet Budapesten a kereskedelmi minisztériumban Sztéryny József osztálytanácsos, az iparfejlesztési szakosztály főnökének elnöklete alatt. Az értekezleten résztvett a minisztérium iparfejlesztési ügyosztályának személyzete is. Az értekezlet első tárgya az a kamarákra nézve anyagi szempontból fontos kérdés volt, hogy a közjövédelmi bérlők illetékkötelesek-e? A kérdés körül igen beható eszmecsere folyt, melyben csaknem az összes jelenlevők résztvettek, részletesen és a legkülönbözőbb szempontokból világítva meg a kérdést, mely most a miniszter döntése alá fog kerülni. Ép oly tüzetes volt a második kérdés tárgyalása: »Az ipartestületek hasznosítása az ipari élet javára, különös tekintettel az iparfejlesztési érdekekre és elsősorban a kisipar fellendülésére.« Ebben a vitában is csaknem valamennyi titkár vett részt, leginkább hangoztatva a kötelező ipartestületi intézmény behozatalának szükséges voltát. Felvetették több oldalról a szakcsoporthoz létesítésének kérdését is és az értekezlet egyhangulag annak a véleménynek adott kifejezést, hogy valamely szerves kapcsolat létesítendő a kereskedelmi és iparkamarák és az ipartestületek közt mindkét intézmény érdekében.

TÁVIRATOK.

— **Püspöki konferencia.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma folytatták a püspöki konferenciát a budavári primási palotában. A primás jelentette, hogy a konferencia multkorí óhajtásához képest a tegnapi audiencián informálta ő Felsőségét a püspöki karnak a kuriai bíráskodási javaslat szöveg-szakaszaival szemben elfoglalt álláspontjáról. Ezt a konferencia örömmel tudomásul vévén, abban állapodtak meg, hogy a holnapi főrendiházi ülésen a többi felszólalók előtt a primás fogja a püspöki kar álláspontját kifejteni.

— **Kiegyezési tárgyalások.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma délelőtt ő Felsőége hosszabb külön kihallgatáson fogadta Thun osztrák miniszterelnököt. Fél tizenegykor közös miniszteri értekezlet volt, melyen magyar részről Széll Kálmán, Lukács László, Hegedüs Sán-

dor és *Darányi Ignác*, osztrák részről pedig *Thun gróf*, *Kaizl* és *Dipauli* miniszterek vettek részt.

A király ma délelőtt *Paar* gróffal Gödöllőre utazott, *Goluchovszky* külügyminiszter pedig *Gagern* osztálytanácsos kíséretében ma délután két órakor Bécsből Budapestre indult.

— **Garantírozatlan gyilkossági hir.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A párisi Evenement a legnagyobb fentartással közli, hogy *Marchand* orngyot meggyilkolták. A miniszteriumban erről mit sem tudnak.

— **Fürdőzések.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Münchenből jelentik, hogy *Károly Tivadar* bajor herceg családjával Meranba utazott. — *Vaszary* Kolos hercegprimás juniús másodikán megy Balaton-Füredre.

— **Az ázsiai pestis.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Honkongban* legujabban ötvenketten haltak meg pestisben.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 9.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9-10; későbbi szállítás: 8-27. — *Tengeri*, májusra: 4-47. — *Rozs*, májusra: 6-72. — *Zab*, őszre: —.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 359-50. — Magyar hitelrészvény: 385-50. — Allamvasut: 360-75.

Nyilt-tér.

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchenben, Alsó-Ausztria, az antiarthritis, az antiarthritical vértisztító-thea feltalálójának. Vértisztító készvény és csuszál.

Kötelességemnek tartom a nyilvánosság előtt Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben legbensőbb köszönetemet nyilvánítani azon szolgálatért, melyet az ő vértisztító-theája fájdalmas köszvény-szenvedésemben tett. Másokat is, kik ezen szörnyű fájdalmakban szenvednek, ezen kitűnő theára figyelmessé teszek. Nem vagyok képes azon kínzó fájdalmakat, melyeket 3 éven át minden időváltozásokkor tagjaimban szenvedtem leírni, a melyekből sem orvoság, sem pedig a Bécs melletti Badenbeni kénfürdők használata által szabadulni nem tudtam. Álmatlanul hevertem éjjelen át az ágyamban, étvágyom szemlátomást fogyott, kinézésem mind rosszabbra fordult és az egész testerőm hanyatlott. A fentemlített theának 4 heti használata után szenvedéseimtől nemcsak hogy megszabadultam és most sem szenvedek, habár már 6 hete theát nem iszom, hanem az egész testem állapota is javult. Meg vagyok győződve, hogy mindenki, ki hasonló szenvedésekben ezen thea használatához fordul, szintén áldani fogja ezen thea feltalálóját, Wilhelm Ferencz urat.

Kitűnő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné,
alezredes neje.

Kapható: minden gyógyszerárban.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SHAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENCZ

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

„AZ ANKER”

élet- és járadék biztosító-társaság.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, VI., Deák-tér 6. sz.

(Anker-udvar), a társaság saját házában.

Összes vagyon 1898 végén . . . 65 millió ft
Biztosítási állomány 1898 végén 243 >>
Eddigi kifizetések 103 >>

A nyereményrészesüléssel biztosítottak A osztályterv szerint — mint husz év óta — 1890-ben is az évi biztosítási díj 25%-át kapták készpénzben kifizetve.

B osztályterv szerint (évenként emelkedő osztályterv) 1897, 1898 és 1899. években az összes — az egész biztosítási tartamon keresztül befizetett díjak 3%-a, illetőleg az évi díjnak 9%, 12% és 15%-a fizettetett ki készpénzben.

Előnyös kihazasítási és vegyes biztosítások.
Mindennemű haláleseti-, életseti- és járadék biztosítás.

Prospectussal és fölvilágosítással szolgál a főnti magyarországi vezérképviselőség, (hová ügynökségek iránti ajánlatok is intézendők), — valamint a társaság ügynökei.

Helyi képviselő: **Fürst Lipót.**

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sár-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyva-gépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitűnőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **áram versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.